

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vanden Roep der Stichstersse des Boecs, tot de Religie, van haer
wtnemende verstant, neersticheyt, welsprekentheyte, ende andere ghauen
der naturen. Het I. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

HET EERSTE BOECK

VANDEN ROEP DER STICHERSSE des Boecs, tot de Religie, van haer wtnemende verstant, neersticheyt, welsprekentheyt, ende andere ghauen der naturen.

HET I. CAPITTEL.

Diepte der rijckdommen Rom. 11.
bande wijsheyt ende weten-
schap Godts/ hoe onbegry-
pelyck zijn syn oordeelen/
ende hoe onbesporich zijn
syn wegen. Ende dat meest
ouer syn wtbercoze/ de wel-
ke hy roept door soo ver-

scheyden ende wonderlycke manieren. Die te Rom. 8.
weten hy voorschiet heeft: Wat de selue maect
hy rechtveerdigh / hoe wel door niet/ ende hy
maectse hem aengenaem/ hy werckt oock in
hen/ hoe wel niet sonder hun verdiensten/ die
hy hen schenckt/ op dat hy soude hebben recht-
veerdighe oorsake om hen te croonen / ende
mede deelachtich te maken synder salichz/ dat
is / van alle syne rijckdommen ende glozen der
genoechten. Dit is blyckende in dese heylighe
Maghet S. Geertruyt/ bande welke wy sul-
len

len spreken / de welcke hy pluckte ghelijck een
 witte Lelie inden hof bande D. Kercke / onder
 de beddekens hāde welriekende crupden / dat
 is / onder de vergaderinge der rechtuerdigen
 ende haer treckende van het ghewer des we-
 reles / van dat sy maer bys iaren out en was /
 heeft haer verborghen in sijn slaepcamer der
 heyliger Keligie in't Clooster. Doorbet oock en
 heeft hy hem niet ghenoech vermaecht in haer
 ionghetijghe onnooselheyt / maer hy heeft
 oock haer schoonheyt ende reuck vermeer-
 dert / haer toelozpende ouerbloedelyck den
 lusten en soeticheyt van alderhande soorten
 vā grovende denichden / waer door datse soude
 een yders ooghen behaeghelyck zyn / ende
 allemans gratie verwerven. Ende hoe wel dat
 sy ionck was van iaren ende teer nae den lic-
 hame / so was sy nochtans rijp van manieren
 ende soo wijs van verstant / dat hoe wel sy
 beynigt wert van een peghelyc / ouermits haer
 sacchmoedicheyt ende liefde / gedienstige ende
 clare ootmoedicheyt / niet te min sy ooc bouen
 maten van een peghelyck gheerdt wert door
 haer rijpicheyt van manieren / ende ouerbloe-
 dicheyt der gratien / ende den Geest des wijs-
 heyts / die in haer scheen. Sy was seer toene-
 mende / ende ghelijck ick gheseyt hebbe / won-
 derlyck van verstant / soo dat sy alle die met
 haer ter scholen ghinghen / die haer ghespelen
 ende van eender onderdom waren / verde-
 te bouen ginck in alle werenschap ende wijs-
 heydt. Door't den ongheloooffelicken yher
 die sy hadde om alle goede konste te leeren / die
 ginck te bouen haere teers iaren / waer toe dat
 haer oock niet wernigh en holp de supuerheyt
 vā heren / daer sy seer om arbeydde / nochtans
 soo,

Rijpichz
 van ma-
 nieren.

Haer toe-
 nemē int
 leeren.
 endegoet
 verstant.

Begerte
 om telee-
 ren.

soo soude haer bewaringe / luttel haer te stade ^{Suyverh}
 ghecominen hebben / ten hadde gheweest dat sy ^{vaherten.}
 oock hadde bewaert geweest dooz den Wader
 der berinherticheyt dooz de lichtveerdicheden
 ende ghebzeken oock inde ionghe iaren / daer
 andere ionghe meyken mede plochten be-
 smet te worden. Want dien goeder tierensten
 haeren beuinder zijn alleen toe te schynē die
 weldaden die hy haer toegeboeght heeft: den
 welcken wy oock dancken dooz haer ende ghe-
 benedijden inder ewichheyt.

Vande binnen vverckende gratie, waer door sy
 tot de vrijheyt met Godt is ghetrocken ghe-
 weest, ende van hare overvloedighe gheleert-
 heyt tot bekeeringhe der sielen.

DAT II. CAPITTEL.

DAer nae alst dien ghelieft heeft die haer
 dooz hem wtberkozen hadde / van dat
 sy ghebozen wert / ende noch bytans sup-
 ghende ingheleyt hadde inde slaepcamer van
 het Cloosterlijc leuen / te roepen vā upterlycke
 dinghen binnenwaerts / en vande lichamelijc-
 ke oeffeninghe tot de Geestelijcke. So en heeft
 hy niet opgehouden / tot dat hy dooz den tref-
 van sijn gratie / met bequame veropenba-
 ringhe het selue in haer verbult heeft. Wāt het
 is gheschiet dooz de verlichtinge vā sijn Gods-
 delijcke gratie / dat de Maghet terwyle sy noch
 besigh was met de weerlycke studien / bemerct
 heeft / dat sy noch verde van Godt was.
 Want sy bouen inaten besigh inde studien /
 tot dier uren toe haer herte niet en hadde ghe-
 reedt ghemaeckt om te ontfanghen de Gods-
 lijcke.